

PREGÓ DE SANT MAGÍ 2004

Pepa Fernández Vallés

Diuen que una imatge val més que mil paraules.

Jo no hi estic d'acord però sí penso que un miracle val més que mil imatges.

Potser per això, la meua idea de Sant Magí sempre ha estat relacionada amb un gaiato màgic i amb l'aigua miraculosa.

Un miracle és un fet sobrenatural que es desvia de les lleis conegudes de la naturalesa.

I ben mirat, la vida sencera és un gran miracle perquè està plena de coses que semblen impossibles però que acaben succeint.

Hi ha miracles probables, provats, acceptats, desitjats, transcendents o només aparents. Ho semblen però no ho són (Per exemple, que s'hagi acabat l'autovia amb tants anys de retard, no és un miracle. És una vergonya).

N'hi ha d'interessants, interessats, periòdics, curiosos i, en honor del que presideix aquesta plaça, de l'alçada d'un campanar...

També hi ha els miracles de doble cara. Per molts dels que som aquí és un miracle que un avió voli. En realitat, el miracle seria que no volés.

La ràdio, el mitjà en el que treballo des de fa més de 20 anys, sempre m'ha semblat màgica. No és màgic que la veu es transformi en ones electromagnètiques? I que això ens permeti estar tan lluny i tan a prop al mateix temps?

A mi, francament, encara em sembla impossible.

I no parlem de les noves tecnologies. Hi ha parelles que s'han casat gràcies a Internet. En aquest cas, el miracle és... que continuïn casades (I no només aquestes).

És un miracle que a mitjans d'agost, el mes de vacances per excel·lència, una festa ens reuneixi a tots aquí.

Ho és també que hi hagi una Associació d'Amics de Sant Magí que treballa de valent perquè això sigui així.

És un miracle que, aquesta nit, un quilo de coca es pagui al mateix preu que un quilo de caviar.

Ho és que quedin rucs de quatre potes - com diu el Miquel Pont - per poder entrar i repartir l'aigua a Cervera.

I ho és que una periodista com jo, que fa programes de ràdio sense tenir la certesa de saber-los fer, faci aquest prego tenint la certesa absoluta de ser negada per aquestes coses.

Però com que bona voluntat no me'n falta, us dedico de tot cor els versets que he rumiat per obrir els actes d'aquesta nit.

Ciudadans de Cervera,
amics tots de Sant Magí,
aquest any ser pregonera
m'ha tocat a mi.

No en sé la raó
i és honor que assumeixo
amb gran torbació,
està clar que no el mereixo.

Però amb aquesta quartilla
se m'acaba la carrera,
presentadora, pubilla,
i finalment, pregonera.

Com que ja he fet
quasi tot el que toca
o arribo a ser maginet
o em disfresso de coca.

El miracle de Sant Magí
és de gran tradició
i es repeteix cada any
a la Plaça Major.

Aquesta nit, a més a més,
sentim doble alegria,
els d'aquí i els forasters
¡Ja tenim autovia!

Divuit anys de retard
ja semblava una conya,
tothom n'estava fart
massa temps de vergonya.

Fins fa quatre dies
venies a Cervera
ben bé com podies
i de mala manera.

Millor experiència
és anar a Sant Magí.
Amb devoció i paciència
es fa millor el camí.

L'aigua remeiera
arriba a l'estació
i es reparteix per Cervera
en senyal de protecció.

A la nit, ball, coques
i sopar de germanor

fan d'aquestes dates
una altra festa major.

Sant Magí ha esdevingut
un punt de trobada,
pels de fora ha sigut
bon motiu de tornada.

No és miracle del Sant,
és mèrit de la gent
que des del barri estant
treballa de valent.

Els agraïm la constància
l'empenta i el coratge.
Amb la nostra presència,
els fem un homenatge.

La pregonera, a la fresca
fent la seva funció,
us convida a la gresca
al ball i a la diversió.

Aprofitem el moment,
avui hi som, demà qui sap
el futur és present
no cal trencar-se el cap.

I un any més celebrem
aquesta festa sentida
on tots plegats festegem
el miracle de la vida.

